

Jacek Jadacki
25.09.2019

Adam Andrzejowski

Urodził się 30.12.1890¹ w Kobryniu k. Grodna jako syn lekarza, Józefa Andrzejowskiego – zmarł 31.01.1921 w Łodzi. Polski skrzypek, kompozytor i pedagog.

Adam Andrzejowski (1907)

Naukę gry na skrzypcach pobierał najpierw u Tadeusza Hanickiego w Łodzi. Potem kształcił się u Mieczysława Michałowicza i Emila Młynarskiego (1902) oraz u Otokara Ševčika w Pradze (1906) i Henriego Marteau w Berlinie (1908). Debiutował jako wirtuoz w 13 roku życia w Filharmonii Warszawskiej; właściwą karierę artystyczną rozpoczął w 18 roku życia, po ukończeniu studiów, dając koncerty kolejno w Wiedniu, Lozannie, Genewie, Warszawie i Petersburgu. Miał w repertuarze utwory m.in. Niccolò Paganiniego, Piotra Czajkowskiego i Christiana Sindinga oraz własne. Zdobył wielkie uznanie u Ignacego Paderewskiego, z którym się spotkał w Szwajcarii.

W latach 1910-1914 był koncertmistrzem orkiestry i członkiem kwartetu smyczkowego Filharmonii Warszawskiej (wraz z Elim Kochańskim, Józefem Ozimińskim i Józefem Wentym). Od 1912 zajmował się dodatkowo działalnością pedagogiczną w zakresie wiolinistyki; po przeniesieniu się do Łodzi był profesorem tamtejszego konserwatorium. Po wybuchu II Wojny Światowej wyjechał na Litwę, gdzie wraz z Władysławem Michalskim dawał –

¹ Podawane czasem daty życia: 1880 lub 1889 – 1920 są błędne.

m.in. w Wilnie – liczne koncerty, z których dochód przeznaczony był na pomoc ofiarom wojny w Polsce. Przetrwał szczęśliwie przewrót bolszewicki i powrócił do Łodzi, gdzie jednak wkrótce zmarł jako ofiara epidemii tyfusu plamistego. Pochowany został 1.02.1921 na Starym Cmentarzu Ewangelickim, tamże.

Był synem lekarza, Józefa Andrzejowskiego. Jego żoną była Zofia z d. Kiśniewska (1889-1982), śpiewaczka, w czasie II Wojny Światowej żołnierz AK; miał z nią jednego syna.

Skomponował m.in. *Burleskę* (wyd. 1930, 1951, 1991) i *Romans* (wyd. 1951, 1991) na skrzypce i fortepian; *Burleskę* grywali m.in. Irena Dubiska, Eugenia Umińska, Wanda Wilkomirska, Krzysztof Jakowicz i Konstanty Andrzej Kulka.² Liczne jego utwory skrzypcowe (w tym pedagogiczne) pozostały w rękopisach i prawdopodobnie zaginęły.

Wzmianki prasowe: *Dalibor. Hudební Listy* (r. XXVIII/1906, nr 43-44), *Dziennik Wileński* (r. V/1920, nr 41), *Echo Muzyczne, Teatralne i Artystyczne* (XIX/1902 nr 48), *Kurier Łódzki* (r. XXII/1921 nr 31, 32), *Kurier Warszawski* (r. LXXXII/1902 nr 346 i 337; r. LXXXV/1905 nr 61).

² Zob.: <https://www.youtube.com/watch?v=RKK-hmlU57w>